

Studentstaden Flemingsberg – Aygül Kabaca

År 1996 funderade jag på vad jag skulle göra i livet. Vilken yrkesbana jag skulle välja och hur mitt liv skulle påverkas av det valet. Jag gick på gymnasiet och trodde, felaktigt skulle det ju visa sig tack och lov, att allt hängde på det valet. Siktet var inställt på något internationellt och jag hade hört talas om Södertörn – en högskola som verkade modern, ung och internationell, kul!

Men skulle jag åka till andra sidan stan för att plugga? SU låg så mycket närmare. Då kunde jag ju lika gärna flytta till en helt annan stad, en historisk studentstad som Uppsala eller Lund, eller söka mig utomlands på riktigt, för att bli en del av det där "riktiga studentlivet".

Södertörns högskola etablerades 1996 och sedan dess har fem andra högskolor tillkommit i Flemingsberg, och också en konstskola med historiska rötter. Södertörns Högskola, med Polishögskolan; KTH; KI; Röda Korsets Högskola; Stockholms Musikpedagogiska Institut; och Konstskolan Idun Lovén. Även en gymnasieskola finns ju på plats här – Widerströmska gymnasiet.

Så Flemingsberg är ju verkligen en studentstad idag! Eller, är den det?

Totalt rör sig cirka 19 000 studenter här, och campuset är det åttonde största i Sverige! Men i princip är det mest bara in- och utpendling. De studenter som inte bor i området har inte haft någon anledning att stanna kvar efter sina föreläsningar. Förutom några pubar på campus saknas olika former av samhällsservice, kommersiell service och ett varierat utbud av kvälls- och nattaktiviteter. Det saknas också en gemensam mötesplats för studenter i stil med "Studentpalatset" som fanns i Stockholm.

Vad gör det med en plats att ligga så nära en stor stad, men samtidigt så pass långt ifrån storstadskärnan? Är det en utmaning eller skapar det möjligheter? Eller kanske både och? Jag tror ju verkligen på det positiva i Flemingsbergs geografiska läge. Det bästa av två världar. Accessen till innerstan, men med pondusen av att tillåtas vara sin egen stad, med sin egen identitet och sitt egna unika signum.

Det blev inget Södertörn för mig. Efter några kurser på Stockholms, en examen från Lärarhögskolan, och ett par terminer på London-universitet, landade jag istället min riktiga studietid i USA, i New York. Det blev internationellt. Med mig hade jag mina tonårsdrömmar om ett studentliv likt det vi alla sett i Hollywoodfilmer. Anrika campusområden vars själ bygger på lika delar historia och traditioner som på det sociala livet utanför själva studierna. Mentaliteten är lite densamma på ställen som Stanford, Harvard, MIT och Yale. Jag gick på Columbia University, mitt i smeten, mitt i NYC, mitt på Manhattan. Och ändå hade jag hela min värld på campus. Staden i staden. Ett mikrosamhälle mitt i en metropol. Fredsklubbens tisdagsfrukost innan lektion, de gratis entrépassen till sporthallen på onsdagslunchen, torsdagens öppna föreläsning med Nobelpristagaren i ekonomi, och fredagskvällens 50 cents-öl för varje målad yta av muralväggen. Allt fanns där, mitt liv var där. Campusområdet var

min studentstad. Och ändå hade jag exakt 19 minuter med tunnelbanan hem, till kärnan av det stora äpplet.

Campus Flemingsberg har en historia på bara 26 år. Men på den tiden fanns här ungefär 1000 studenter, idag nästan 20 gånger så många. Förstår ni kapaciteten i den gruppen personer?! Här kan du studera allt från medicin och vård till ekonomi, juridik, statsvetenskap, teknik, musik, journalistik, media och konst. Karolinska Universitetssjukhuset (Huddinge sjukhus) är ett av Europas största universitetssjukhus och tillsammans med KI skapar det ett medicinskt centrum med hög status internationellt. Att Flemingsberg som regionala stadskärna får möjlighet att utvecklas till en urban och vital universitetsstad som vilar på den bärande idén om kunskap och kreativitet som fokus, tror jag är avgörande för att locka hit och behålla studenter som vill vara och verka på platsen.

Studentum gjorde en undersökning för något år sedan och då listade svenska studenter följande viktiga parametrar som avgör var man vill studera: karriärmöjligheter, goda kommunikationer till/från och inom staden/stadsdelen, studentliv, bostad, extrajobb/praktikplats, sport- och fritidsaktiviteter, kultur, event. Helt rimliga grejer.

Vi är några här idag som representerar lärosäten på olika vis, visst? Och vi är nog kanske fler här inne som har erfarenhet av att studera på högskola eller universitet? Hur många av oss känner någon som är eller har varit student?

Strålande!

Med 26 lärande år i ryggen sedan 1996 har vi ungefär lika lång tid framför oss att fram till 2050 börja göra saker som på riktigt bygger den urbana, livskraftiga och attraktiva studentstaden Flemingsberg.

Inom ramen för projektet "Aktiv väntan" vill vi idag diskutera hur vi kan verka för att Flemingsberg ska utvecklas till en urban universitetsstad. Aktiv väntan går ju ut på att börja göra saker fysiskt på platsen även om vi vet att det kanske blir mest temporär. Men vem har sagt att en inte får ha roligt medan en väntar?

Vad kan var och en av oss bidra med och vad kan vi tillsammans göra för att bygga en fusion mellan campusliv och stadsliv? Hur ska det gå till och vem vill, kan och bör vara med i att skapa ett studentliv i hela staden? Vad kan jag och vi bidra med för att möjliggöra fortsatt karriärsutveckling i Flemingsberg? DET ska vi, och ni få prata om under våra workshops här under eftermiddagen!

Vilken känsla tar ni med er in i denna dag? Jag kör på intentionen att försöka bredda min förståelse för vilka alla de olika personerna och professionerna är som behövs för att verkligen bygga och skapa studentstaden Flemingsberg!